

РЕШЕНИЕ

№ 12334

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20211110145179 по описа за 2021 година

При условията на обективно съединяване (чл.210,ал.1 ГПК) са предявени иски по чл. 344,ал.1,т.1,т.2 и т.3 КТ и претенция по чл.86,ал.1 ЗЗД.

В исковата молба пълномощниците на **ищеца** Л. Г. Т. твърдят, че заповед № СВ-ДОС-1858/02.06.2021г. на членовете на управителния съвет на „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ”АД, с която е прекратено трудовото му правоотношение на основание чл.328,ал.1,т.2, предл.1 КТ поради закриване на част от предприятието за длъжността ”Ръководител регион” в отдел „Нетехнически загуби”, е незаконосъобразна поради *неосъществяване на посоченото от работодателя уволнително основание*, защото „звеното , чийто ръководител е бил ищецът , не е било действително закрито , а е налице вътрешно преустройство /реорганизация , като единствено е променено териториалното деление в отдел „Нетехнически загуби”; „не е налице окончателно преустановяване на дейността, извършвана в структурното звено „Регион Централен” , в което е заемал посочената длъжност ищецът” , като звеното „Регион Централен” към отдел „Нетехнически загуби” не е било закрито , а е било преустроено с промяна на териториалния му обхват, а дейностите , извършвани от ищеца, продължават да се осъществяват и „позицията „Ръководител регион/ сектор” със същите или сходни функции продължава да съществува” , доколкото „дейностите, свързани с преустановяване на неправомерно черпене на електрическа енергия , не мога да бъдат преустановени поради своето естество”. Според ищцовата страна „структурното звено „Регион Централен” , чийто ръководител е бил ищецът , не е било закрито и с преустановена дейност , а единствено двата региона – Централен и Западен се разделят териториално на три сектора – София , Север и Юг”, поради което е налице вътрешна реорганизация и работодателят е следвало да приложи

чл.123 КТ и да запази трудовото правоотношение с работниците и служителите от „Регион Централен” и „Регион Запад” към отдел „Нетехнически загуби”.

Искането на ищеца към съда е да отмени заповедта за уволнението му, да го възстанови на заеманата преди това длъжност ”Ръководител регион” в отдел „Нетехнически загуби” и да осъди ответното дружество да му заплати *обезщетение по чл.225, ал.1 КТ* за оставането му без работа поради уволнението в размер на **16 638,36 лв** за периода от 02.06.2021г до 02.12.2021г., както и *законната лихва* по чл.86,ал.1 ЗЗД върху това обезщетение от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ищеца поддържат предявените искове. При устните състезания в заседанието на 07.10.2022г. адвокат на ищеца е пледарил за уважаване на исковете. Изложените в исковата молба доводи за незаконосъобразността на процесното уволнение са обосновани и допълнени и в представената на 12.10.2022г. писмена защита от адвокат на ищеца.

Ответникът – „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД”АД (според промяната на наименованието му , допусната с протоколно определение в заседанието на 29.06.2022г. – б.с.) *оспорва* изцяло предявените искове по основание и по размер според изричното изявление на пълномощниците му в депозирания на 02.09.2021г. отговор на исковата молба. Сочат се доводи, според които трудовото правоотношение на ищеца е прекратено поради закриване на част от предприятието , което е последица от решението на Управителния съвет на ответното дружество от 17.03.2021г. , в сила от 01.04.2021г. , за промяна в организационната структура на персонала в отдел „Нетехнически загуби” , който е самостоятелна организационна единица в структурата на дружеството. Промените се изразяват в закриване на двата съществуващи оперативни региона „Регион НТЗ-Централен” и „Регион НТЗ-Запад” , отпадане на дейността им и откриване на три нови оперативни сектора : „Сектор”НТЗ-Север” , „Сектор”НТЗ-Юг” и „Сектор”НТЗ-София” , като ръководителите в отдел „Нетехнически загуби” са увеличени от двама на шестима– трима ръководител сектори и трима заместник-ръководител сектори. С оглед по-ефективно управление и контрол. С ново щатно разписание от 01.04.2021г. за закрити длъжности , сред които и длъжността „ръководител регион НТЗ-Централен” , която е изпълнявал ищеца , и са открити нови длъжности. Следователно от 01.04.2021г. в отдел „Нетехнически загуби” не се осъществява трудова дейност по организация , ръководство и контрол на дейността на служителите в регион „Централен” , който е закрит , съответно е съкратена длъжността „Ръководител” регион Централен , заемана от ищеца. Старите два региона „Централен” и „Запад” в отдел „НТЗ” са престанали да съществуват , а новосъздадените три сектора не са с единичен териториален обхват , поради което според ответната страна в конкретния случай е неприложим чл.123 КТ.

Ответникът е предявил и **възражение за прихващане** на присъденото евентуално от съда обезщетение по чл.225,ал.1 КТ с изплатеното от работодателя на ищеца обезщетение по чл.220,ал.1 КТ в размер на 2 276,64 лв и обезщетение по чл.222,ал.1 КТ в размер на 2 276,64 лв.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ответника поддържат предявените с отговора на исковата молба възражения срещу исковете. При устните състезания в заседанието на 07.10.2022г. пълномощник на ответната страна е пледирал за отхвърляне на исковете. Посочените в отговора на исковата молба доводи за неоснователност на исковете са обосновани и допълнени и в представените на 13.10.2022г. писмени бележки от адвокат на ответника.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235, ал.2 ГПК , намира за установено следното от фактическа и правна страна :

Относно процесуалния ред за разглеждането на исковете :

Както е посочено и в определението по чл.140 ГПК , въпреки, че исковете по чл.344,ал.1,т.1 ,т.2 и т.3 КТ са сред изброените в чл.310,т.1 КТ, предявените искове не следва да бъде разгледани по реда на чл.310 –чл.317 ГПК, а **ПО ОБЩИЯ ИСКОВ РЕД**. В конкретния случай с оглед изричната разпоредба на **чл.310,ал.2 и ал.3 ГПК** не следва да бъде допускано бързо производство за разглеждането на исковете, предявени с исковата молба, вх. № 35328/ 30.07.2021г., тъй като то е *неприложимо* за тези искове , защото *един от тях (искът по чл.86,ал.1 ЗЗД за законна мораторна лихва върху обезщетението по чл.225,ал.1 КТ за периода от предявяването на исковата молба до окончателното плащане) не е сред изброените в чл.310 ГПК и следователно подлежи на разглеждане по общия исков ред по чл.124 ГПК*, който следва да бъде приложен за всички предявени искове. Претенцията за законна лихва по чл.86, ал.1 ЗЗД за периода от предявяването на исковата молба до окончателното плащане не е автоматична последица от предявяване на съответния осъдителен иск за главницата , а е самостоятелно искане (иск), който се разглежда само ако е изрично предявен (според процесуалната доктрина и според съдебната практика законната лихва се присъжда , само ако е изрично поискана от ищеца- б.с.). Процесуалният извод за самостоятелността на претенцията по чл.86,ал.1 ЗЗД за законна лихва не се променя поради факта , че с оглед спецификите на тази лихвена претенция не се изисква от ищеца уточняването ѝ по период и по размер при предявяването ѝ. По настоящото дело ищцата е предявила ***самостоятелната претенция за законна лихва по чл.86,ал.1 ЗЗД върху обезщетението по чл.225,ал.1 КТ*** за периода от подаването на исковата молба до окончателното плащане , но тъй като *тази лихвена претенция не е сред изброените в чл.310, ал.1 ГПК искове* , тя подлежи на разглеждане ***по общия исков ред*** , което според чл.310,ал.2 и ал.3 ГПК означава, че по общия исков ред следва да бъдат разгледани всички предявени искове , а не по реда на т.нар. бързо производство по чл.310 – чл.317 ГПК. Следва да се отбележи , че в конкретния случай в исковата молба няма предявено искане за разглеждане на делото по реда на т.нар. бързо производство по чл.310 и сл. ГПК.

Относно конститутивния иск по чл.344,ал.1,т.1 КТ :

Този иск е **ОСНОВАТЕЛЕН**.

Страните не спорят, а и от представеното с исковата молба допълнително трудово

споразумение № ДС-013/02.01.2020г., се установява, че между страните е съществувало *безсрочно* трудово правоотношение, по силата на което последната изпълнявана от ищеца длъжност е била *”ръководител регион „Централен”* в отдел *„Нетехнически загуби”* в ответното дружество.

Като писмено доказателство по делото е приета заповед № СВ-ДОС-1858/02.06.2021г. на членовете на управителния съвет на *„ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ”* АД, с която е прекратено трудовото правоотношение с ищеца. Цитираната заповед е връчена на ищеца преди изтичането на предизвестieto за уволнение на *02.06.2021г.*, видно от удостовереното с подписа му, поради което това е датата, от която се счита прекратен трудовия договор между страните. Като правно основание за прекратяването на трудовия договор в уволнителната заповед е вписан ***чл.328,ал.1,т.2, предл.1 КТ – закриване на част от предприятието***, но в останалата част от мотивите на същата заповед е посочено, че уволнението е *„във връзка с приети промени в организационната структура на персонала”* на дружеството от *01.04.2021г.*, взети с *„решение на Управителния съвет по т.18 от протокол 547/17.03.2021г.*, с което се ***закрива длъжност „ръководител регион Централен”, местоработата гр. София в отдел „Нетехнически загуби”*** на дружеството

Заповед № СВ-ДОС-1858/ 02.06.2021г. на членовете на управителния съвет на *„ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ”* АД, с която е уволнен ищецът, е незаконосъобразна. Това е така поради *същественото несъответствие* между посочените от работодателя в уволнителната заповед ***фактически*** и ***правно*** основания за уволнението. Абсолютно несъответстваща на вписаното фактическо основание за уволнението (***закриване на длъжността***, т.е. ***съкращение на щата*** по смисъла на ***чл.328 ,ал.1,т.2, предл.2 КТ***) и всъщност подвеждаща е вписаната в процесната заповед правна квалификация на основанията за прекратяване на трудовото правоотношение : ***чл.328, ал.1, т.2 ,предл. 1 КТ - закриване на част от предприятието***.

Закриването на част от предприятието по смисъла на ***чл.328 ,ал.1, т.2, предл.1 КТ*** е *самостоятелно основание* за прекратяване на трудовото правоотношение, което е *различно* от *съкращението на щата* по смисъла на ***чл.328 ,ал.1, т.2 , предл.2 КТ***.

Непрецизната, неясна, погрешна и подвеждаща правна квалификация на фактическото основание за съответното уволнение съществено опорочава извършеното от работодателя едностранно прекратяване на трудовото правоотношение и налага неговата отмяна. Без правно значение е дали погрешно посоченото правно основание за уволнението е направено умишлено от работодателя, дали е резултат от непознаване на съответните действащи правни норми, дали е редакционна неточност или "техническа грешка". Важното е, че *по този начин съществено е накърнено правото на уволнения работник или служител да бъде информиран пълно и точно за фактическите и юридическите причини за прекратяването на трудовото му правоотношение* с оглед организирането на неговата защита по ***чл.344,ал.1,т.1 КТ***. Работникът или служителът има право да знае не само въз основа на какви факти е уволнен, но и правните норми, по които е

направено това, с оглед на преценката му дали да се възползва от защитата по чл.344,ал.1,т.1 КТ , а и с оглед изграждането на съдържанието на тази защита. Това е необходимо и с оглед правилната преценка от страна на самия работодател за реалното наличие на съответното основание за уволнение. *Погрешно посоченото правно основание за уволнение има същите юридически последици като неговата липса - отмяната на съответната уволнителна заповед.* Да се приеме обратното означава да се позволи на работодателя чрез погрешно посочване на правното основание на уволнението да осуетява и затруднява защитата на работника по чл.344,ал.1,т.1 КТ и да препятствува съответната съдебна проверка.

Недопустимо е правната квалификация на основаниято за уволнение да се конкретизира, да се прецизира или да се променя в хода на съдебното производство. Съдът няма правомощия да замества работодателя при формулирането и уточняването на правното основание за прекратяването на трудовите правоотношения.

За мотивираността на уволнителната заповед съдът следи служебно (и без конкретен довод на ищцовата страна). Като немотивирана (неясна) в частта ѝ относно правната квалификация на уволнителното основание, процесната заповед е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена. Искът по чл.344,ал.1,т.1 КТ е основателен и като такъв следва да бъде уважен. При този изход на спора не следва да се обсъждат останалите доводи на ищцовата страна за отмяна на процесното уволнение.

По изложените причини заповедта , с която е уволнен ищецът, е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена само на *формално* основание – *погрешна правна квалификация на прекратителното основание.*

Независимо от гореизложеното следва да се посочи , че е налице и *второ самостоятелно основание за незаконосъобразност* на уволнението на ищеца – *липсата на реално закриване на част от предприятието* (ако се приеме , че това е основаниято за уволнение , а не съкращение на щата). Това е така по следните причини :

В съдебното производство по конститутивния иск по чл.344,ал.1,т.1 КТ доказателствената тежест е за ответника , а не за ищеца - това е безспорно прието както в трудово-правната доктрина , така и в съдебната практика. Не ищецът трябва да доказва , че незаконосъобразно е уволнен , а ответникът следва да докаже , че законосъобразно е упражнил правото си на уволнение. При съответно възражение на ищеца относно липсата на основаниято за уволнение, работодателят следва да докаже неговото наличие.

Ответната страна е представила по настоящото дело препис-извлечение от цитирания в процесната уволнителна заповед протокол № 547 от проведено на 17.03.2021г. заседание на Управителния съвет на „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ”АД, удостоверяващ решенията по т.18 от дневния ред – промени в организационната структура на персонала на дружеството. От протокола се установява , че с решения на Управителния съвет на дружеството са закрити съществуващите два региона -„Централен” и „ Западен” в отдел „Нетехнически загуби” на дружеството и са разкрити три нови сектора в същия отдел „Нетехнически загуби” – „ НТЗ- регион София” , „ НТЗ- регион Север ” и „НТЗ- регион Юг”.

Няма спор между страните , а и се установява от представените от ответника графично оформени структури на ръководството на ответното дружество , които са били в сила към 01.03.2021г. и към 01.04.2021г. , че *трите новообразувани сектори „ НТЗ- регион София” , „ НТЗ- регион Север ” и „ НТЗ- регион Юг” включват същите географски граници като премахнатите региони „Централен” и „ Западен”, но с различно разпределение на конкретните населени места.*

С протоколно определение , постановено в открито заседание на 29.06.2022г. по искане на страните , е обявено за безспорно обсъждателство по делото , че към датата на прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца *отдел „Нетехнически загуби” не е бил с преустановена трайно занапред дейност.*

От сравнението на длъжностните характеристики за длъжността „ръководител регион” (представена от ищеца) и за длъжността „ръководител сектор” (представена от ответника) се установява *съвпадение на основните функции , които са формулирани дословно по еднакъв начин и в двете длъжностни характеристики.*

Ответникът , *чиято е доказателствената тежест, не е представил надлежни доказателства , от които да се установява , че не само географския обхват, но съдържанието на дейността на новообразуваните сектори „ НТЗ- регион София” , „ НТЗ- регион Север” и „НТЗ- регион Юг” се различава от дейността на премахнатите региони „Централен” и „ Западен” в същия отдел „Нетехнически загуби”.*

Продължаването на дейността на закритото звено чрез разпределянето ѝ между новосъздадените структури е вътрешно-организационно преустройство, а не закриване на част от предприятието (изрично в този смисъл – „Коментар на КТ” , изд. 2002г. , стр. 766-767).

Прилагайки правните последици , в които се състои доказателствената тежест , установена в чл.154,ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК във връзка с чл.344,ал.1,т.1 КТ, настоящата съдебна инстанция приема , че ответникът по делото не е доказал по неоспорим начин (чрез т.нар. пълно доказване) , че в разглеждания случай е осъществено основанието за уволнение , на което се е позовал , за да прекрати трудовото правоотношение с ищеца-закриване на част от предприятието.

По изложените причини заповед № СВ-ДОС-1858/02.06.2021г. на членовете на управителния съвет на „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ”АД , с която е уволнен ищецът, е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена. Конститутивният иск по чл.344,ал.1,т.1 КТ е основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Относно конститутивния иск по чл.344,ал.1,т.2 КТ:

И този иск е ОСНОВАТЕЛЕН , тъй като е пряко обусловен от иска по чл.344,ал.1,т.1 КТ - щом уволнението е отменено като незаконосъобразно и е предявено изрично искане, ищецът следва да бъде възстановен на заеманата от него преди уволнението длъжност ”Ръководител регион” в отдел „Нетехнически загуби”, която е изпълнявал по *безсрочно* трудово правоотношение.

Според съдебната практика и според трудово-правната доктрина за уважаването на иска по чл.344,ал.1,т.2 КТ е без правно значение дали съответната длъжност продължава да съществува по щатното разписание.

Относно осъдителния иск по чл.344,ал.1, т.3 КТ:

Този иск е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛЕН**.

По делото е безспорно, а и от вписванията в трудовата книжка на ищеца , по която съдът е извършил констатация в заседанието на 29.06.2022г., се установява оставането без работа на ищеца през 6-месечния период след уволнението му, поради което следва да се приеме , че за него се е породило правото на обезщетение по чл.225,ал.1 КТ. В конкретния случай полагащото се обезщетение на ищеца по чл.225,ал.1 КТ за периода *от 02.06.2021г до 02.12.2021г.* е в размер на 14 974,56 лв, т.к. брутното му трудово възнаграждение по смисъла на чл.228, ал.1 КТ е било в размер на 2 773,06 лв, а нетното (с приспаднати удържки) месечно трудово възнаграждение е било в размер на 2 495,76 лв , което е установено от вещото лице в заключението по съдебно-счетоводната експертиза , прието в заседанието на 07.10.2022г.

На ищеца не следва да бъде присъдено цялото претендирано от него обезщетение , тъй като направеното от ответника възражение за прихващане на дължимите от него по чл.225,ал.1 КТ суми с изплатените на ищеца при уволнението му е **ОСНОВАТЕЛНО**.

От приетото заключение по съдебно-счетоводната експертиза по делото се установява , че на ищеца са му били изплатени обезщетения , които се дължат при законосъобразно уволнение , както следва : по чл.220,ал.1 КТ- 2 495,76 лв (с приспадни удържки) и по чл.222,ал.1 КТ – 2 276,64 лв (с прихвани удържки) с общ размер 4 772,40 лв. С отмяната на процесното уволнение за работодателя освен **задължението** за обезщетение по чл.225,ал.1 КТ ще се породи и **правото** да иска от ищеца връщането на паричните суми, изплатени по чл.220,ал.1 КТ и по чл.222,ал.1 КТ. Това е така тъй като правните основания на задълженията на работодателя по по чл.220,ал.1 КТ и по чл.222,ал.1 КТ отпадат при постановяване по реда на чл.344,ал.1,т.1 КТ на незаконосъобразността на извършеното уволнение (р.808-90-III г.о. на ВС) и се заместват от задължението му по чл.225,ал.1КТ. Поради това изплатените обезщетения по тези законови текстове при отмяна на уволнението и възстановяване на съществувалото между страните трудово правоотношение се превръщат в недължимо платено (чл.55,ал.1 ЗЗД), като за работодателя възниква вземане към работника (поради неоснователното му обогатяване) за връщането на изплатената от него парична сума. Следователно в хипотеза като разглежданата с влизане в сила на уважителното решение по чл.344,ал.1, т.1 и т.2 КТ ще бъдат налице предпоставките на чл.104 ЗЗД за извършване на компенсация- насрещни еднородни, заместими, изискуеми и ликвидни вземания. Предвид на това следва да се уважи направеното от ответника възражение за прихващане на дължимото на ищеца обезщетение по чл.225,ал.1 КТ в размер на 14 974,56 лв с тези , които са му изплатени на основание чл.222,ал.1КТ и чл.220,ал.1 КТ с общ размер от 4 772,40 лв. Като последица от прихващането вземането на ищеца по чл.225,ал.1 КТ се погасява до размера от 4 772,40 лв. На ищеца следва да бъде присъдена

непогасената част от това вземане в размер на **10 202,16 лв** (14 974,56 лв– 4 772,40 лв). В останалата му част до пълния предявен размер от 16 638,36 лв искът по чл.344,ал.1,т.3 КТ следва да бъде отхвърлен.

Според настоящия съдебен състав обезщетението по чл.225,ал.1 КТ не се включва в легалното понятие "обезщетение за работа", въведено от законодателя с изменената редакция на чл.242,ал.1, in fine ГПК. Това е така, тъй като обезщетението по чл.225, ал.1 КТ се дължи не за престиран труд, а точно

обратното - за оставане без работа (и съответно без трудово възнаграждение). Това обезщетение не произтича от действащо трудово правоотношение, а от незаконността на прекратяването на такова правоотношение. Поради това съдът не постановява предварително изпълнение по реда на чл.242,ал.1 ГПК на настоящото съдебно решение в частта му, с която на ищеца се присъжда обезщетението по чл.225,ал.1 КТ.

Относно разноските по делото:

С оглед чл.78,ал.1 ГПК на ищеца следва да бъде присъдена част от направените от него разноски по делото, изразяващи се в платения адвокатски хонорар (1 440 лв с включен ДДС), пропорционална на уважената част от исковете.

Ответната страна претендира присъждане на разноските, представляващи платеното адвокатско възнаграждение (2 136 лв с включен ДДС) и депозит за съдебно-счетоводна експертиза (150 лв). Това искане следва да бъде уважено изцяло, тъй като ответникът има право на разноски за отхвърлената част от искове. Безплатността на производството по трудовоправните спорове, установена в разпоредбата на чл.359 КТ, се отнася до задължението на работника или служителя за плащане на разноски към съда (държавна такса, разноски за свидетели и вещи лица), но не го освобождава от отговорността му за разноските, направени от другата страна по делото за адвокат, когато тя е спечелила съдебния спор - в тези случаи платените от противната страна адвокатски хонорар, депозит за вещо лице и др. не могат да бъдат за сметка на бюджета на съда, както е с останалите разноски по делото. Поради това съдът следва да присъди на ответното дружество част от направените от него разноски, пропорционална на отхвърлената част от исковете.

Предявеното от ищцовата страна възражение за прекомерност на платения от ищеца адвокатски хонорар (чл.78,ал.5 ГПК) е *неоснователно*, тъй като това адвокатско възнаграждение (1 780 лв без ДДС, съответно 2 136 лв с ДДС) е *съизмеримо с двукратния* размер на минимума по чл.7,ал.1,т.1 от Наредба № 1/2004г. на ВАС и съответства както на цената на осъдителния иск, така и на правната и на фактическата сложност на исковете. За съда не съществува задължение винаги при възражение по чл.78,ал.5 ГПК от едната страна да намалява платеното от другата страна адвокатско възнаграждение *до минимума* по Наредба № 1/2004г. на ВАС. Размерът на адвокатското възнаграждение се определя с *договор* между адвоката и неговия клиент (чл.36,ал.2,изр.1 ЗА), а не от другата страна по съдебното дело чрез предявяване на възражение по чл.78,ал.5 ГПК. Съдът не е обвързан от възражението по чл.78,ал.5 ГПК и не е задължен винаги при предявяване на такова

възражение да намалява размера на адвокатското възнаграждение, платено от другата страна, до минимално изискуемия размер. Да се приеме това , означава да се наложи практика , според която адвокатският хонорар трябва да е винаги в минималния размер по Наредба № 1/2004г. на ВАС, което противоречи на изричната разпоредба на чл.36, ал.2,изр.1 ЗА и на договорната автономия по чл.9 ЗЗД. Съдът има право да намали рамера на платеното от едната страна адвокатско възнаграждение само при *съществено несъответствие* между него и сложността на делото, отразена в размера на исковите , в техния предмет и др. В конкретния случай това не е налице.

Ищецът е бил освободен от внасянето на държавна такса при предявяването на исковите (чл.359 КТ). Следователно с оглед чл.78,ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса за уважената част от исковите.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ:**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание **чл.344,ал.1,т.1** заповед № СВ-ДОС-1858/ 02.06.2021г. на членовете на управителния съвет на „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ”АД (с актуално наименование „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД”АД), с която на основание чл.328,ал.1,т.2, предл.1 КТ поради закриване на част от предприятието е прекратено трудовото правоотношение на Л. Г. Т..

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание **чл.344,ал.1,т.2 КТ** Л. Г. Т., ЕГН: *****, село Мрамор, Столична община, ул. „Васил Левски” № 15, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Патриарх Евтимий” № 49, бизнес –сграда „Престиж” ет.5, Адвокатско дружество „Мургова и партньори” , чрез адвокат Александър Москов и адв. Йорданка Чакърлова, на заеманата от него преди уволнението му длъжност ”Ръководител регион” в отдел „Нетехнически загуби” в „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД”АД (с предишно наименование „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ”АД).

ОСЪЖДА „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД”АД, ЕИК: 130277958, гр.София, бул. „Цариградско шосе” № 159, бл. БенчМарк Бизнес Център, със съдебен адрес : град София, ул. „20-ти април” № 19, чрез адв. С. Н. и адв. Филип Г., **ДА ЗАПЛАТИ** на Л. Г. Т., ЕГН: *****, село Мрамор, Столична община, ул. „Васил Левски” № 15, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Патриарх Евтимий” № 49, бизнес –сграда „Престиж” ет.5, Адвокатско дружество „Мургова и партньори” , чрез адвокат Александър Москов и адв. Йорданка Чакърлова, сумата от **10 202,16 лв** (десет хиляди двеста и два лева и шестнадесет стотинки), предстояващи непогасената част от обезщетението по **чл.225,ал.1 КТ** за оставането без работа на ищеца поради незаконното уволнение през периода *от 02.06.2021г до 02.12.2021г.* заедно със законовата лихва върху посочената сума, считано от датата на предявяване на исковата молба - 30.07.2021г. до окончателното плащане, както и на основание **чл. 78,ал.1 ГПК** сумата от **1 254,32 лв** (хиляда двеста петдесет и четири лева и

тридесет и две стотинки), представляваща част от платеното от ищеца адвокатско възнаграждение по делото, пропорционална на уважената част от предявените искове

ОТХВЪРЛЯ в останалата му част осъдителния иск по чл.225 , ал.1 КТ до пълния предявен размер от 16 638,36 лв (шестнадесет хиляди шестстотин тридесет и осем лева и тридесет и шест стотинки).

ОСЪЖДА Л. Г. Т., ЕГН: *****, село Мрамор, Столична община, ул. „Васил Левски” № 15, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Патриарх Евтимий” № 49, бизнес – сграда „Престиж” ет.5, Адвокатско дружество „Мургова и партньори” , чрез адвокат Александър Москов и адв. Йорданка Чакърлова, **ДА ЗАПЛАТИ** на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД” АД, ЕИК: 130277958, гр.София, бул. „Цариградско шосе” № 159, бл. БенчМарк Бизнес Център, със съдебен адрес : град София, ул. „20-ти април” № 19, чрез адв. С. Н. и адв. Филип Г., на основание **чл.78,ал.3 ГПК** сумата от 294,76 лв (двеста деветдесет и четири лева и седемдесет и шест стотинки), представляваща част от направените от ответника разноски по настоящото дело – платените адвокатско възнаграждение и депозит за съдебно-счетоводна експертиза , пропорционална на отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД” АД, ЕИК: 130277958, гр.София, бул. „Цариградско шосе” № 159, бл. БенчМарк Бизнес Център, със съдебен адрес : град София, ул. „20-ти април” № 19, чрез адв. С. Н. и адв. Филип Г., **ДА ЗАПЛАТИ** на основание **чл.78,ал.6 ГПК** по сметка на Софийски районен съд сумата от 508,09 лв (петстотин и осем лева и девет стотинки), представляваща дължимата държавна такса за уважената част от исковете, от внасянето на която ищецът е бил освободен по чл.359 КТ.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____